

Sygn. akt II K 606/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2018 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Renata Folkman

Protokolant: st.sekr.sądowy Joanna Kotala

przy udziale Prokuratora: xxx

po rozpoznaniu w dniach 24 stycznia 2018 roku, 13 lutego 2018 roku i 11 maja 2018 roku na rozprawie sprawy

N. H. (H.)

s. S. i J. z domu Z.

ur. (...) w S.

oskarżonego o to, że:

W dniu 2 sierpnia 2017 r. około godz. 19:10 w P. przy ul. (...) woj. (...), kierował w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym motocyklem H. nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godz. 19:39 do stężenia 0,43 mg/l (alkosensor), o godz. 19:41 do stężenia 0:43 mg/l (alkometr) oraz o godz. 19:44 do stężenia 0,44 mg/l (alkometr) alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu, będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w S. akta VK 327/06 za przestępstwo kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości,

tj. o czyn z art. 178a§4 kk

orzeka:

- oskarżonego N. H. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tym uzupełnieniem jego opisu i kwalifikacji, że zarzucanego czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, to jest czynu wyczerpującego znamiona art. 178a§4 kk w zw. z art. 64§1 kk i za to na podstawie art. 178a§4 kk wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;
- na podstawie art. 42§3 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 (czterech) lat;
- na podstawie art. 43a§2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 10000 (dziesięć tysięcy) złotych tytułem świadczenia pieniężnego;
- zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 646 (sześćset czterdzieści sześć) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz zwalnia go z opłaty.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił stan faktyczny:

W dniu 02.08.2017 r. około godziny 19.10 N. H. kierował motocyklem H. nr rej. (...) po ulicy (...) w P. Został zatrzymany przez policję do kontroli drogowej. Badanie jego stanu trzeźwości wykazało o godzinie 19.39 zawartość 0,43 mg/l alkoholu w wydychanym przez niego powietrzu, o godzinie 19.41 zawartość 0,43 mg/l alkoholu w wydychanym przez niego powietrzu, 19.44 zawartość 0,44 mg/l alkoholu w wydychanym przez niego powietrzu.

(dowód: zeznania K. W. – 53 i v,

notatka – k. 1,

protokół badania stanu trzeźwości – k. 2)

N. H. nie jest chory psychicznie, ani upośledzony umysłowo, natomiast jest uzależniony od alkoholu. Jest w pełni poczytalny.

(dowód: opinia biegłych – k. 58 - 63)

Był już 5 – krotnie karany, a w tym raz za czy z art. 178 a § 1 kk. Wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 07.02.2006 r. sygn. V K 327/06 został skazany na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 3 i zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 lat. Środek karny zakazu wykonał w okresie od 15.02.2006 r. do 14.02.2011 r. Wykonanie kary pozbawienia wolności zarządzone. N. H. odbył karę pozbawienia wolności z tej sprawy w okresie od 29.02.2012 r. do 13.09.2012 r., kiedy został warunkowo przedterminowo zwolniony.

(dowód: akta V K 327/06 – k. 27, 56, 76, 95, 160, 255, 291, 292,

karta karna – k. 2 – 3)

N. H. urodził się (...) Ma zawodowe wykształcenie, zawód wyuczony stolarz, zawód wykonywany mechanik. Ma jedno dziecko, wobec którego posiada obowiązek alimentacyjny w kwocie 700 zł miesięcznie, w związku z czym ma zaległość alimentacyjną około 20.000 zł. Utrzymuje się z prac dorywczych, z których osiąga dochód w kwocie 1.500 zł – 2.000 zł miesięcznie. (k. 49 i v)

N. H. na rozprawie nie przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu. Wyjaśnił, że tego dnia zatelefonował do niego znajomy z prośbą, aby zajął się jego motocyklem, który się zepsuł. Znajomy ten pozostawił motocykl na ulicy (...), zaś N. H. wziął od niego z domu kluczyki od pojazdu i udał się na ulicę (...), aby sprawdzić, co się stało; ustalili że motocykl nie nadaje się do jazdy i zatelefonował po znajomego, by ten przyjechał busem po motocykl. Dalej wyjaśnił, że przepchnął motocykl do skrzyżowania, wsiadł na motocykl i siedział na nim, czekając na znajomego, silnik był wyłączony. Powiedział, że wówczas podjechał do niego policja i zatrzymała go pod zarzutem kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości. Przyznał, że znajdował się tego dnia w takim stanie, ale zaprzeczył jakoby motocyklem kierował. (k. 49 v – 50) W postępowaniu przygotowawczym przyznał się do zarzucanego czynu, ale odmówił wyjaśnień. (k. 14)

Sąd ocenił i zważył co następuje:

Sąd ocenił zeznania K. W. jako wiarygodne. Wynika z nich, że N. H. kierował motocyklem po drodze publicznej, w związku z czym został skontrolowany, w tym na trzeźwość, a badanie wykazało, że jest w stanie nietrzeźwości. Zeznania świadka są spójne i logiczne, w przeciwieństwie do wyjaśnień oskarżonego, który twierdził, iż najpierw poszedł po kluczyki od motocykla na ulicę (...), potem poszedł na ulicę (...), gdzie sprawdzał motocykl, a jak stwierdził, że nie nadaje się on do jazdy, to najpierw go przepchnął do skrzyżowania, a następnie siedział na nim czekając na właściciela pojazdu. Dlatego, w oparciu o zeznania świadka oraz protokół badania trzeźwości oskarżonego, sąd przypisał mu zarzucany czyn.

Protokół badania stanu trzeźwości oskarżonego sąd ocenił jako wiarygodny, nie był bowiem kwestionowany przez oskarżonego.

Opinię psychiatryczną sąd ocenił także jako wiarygodną, z uwagi na to, że jest jasna i zrozumiała.

N. H. kierując pojazdem mechanicznym po drodze publicznej wypełnił znamiona przestępstwa z art. 178 a § 1 kk. Ponieważ jednak wcześniej już był karany za tożsamy czyn, to tym razem wyczerpał znamiona art. 178 a § 4 kk. Zważywszy natomiast, że czyn (którego dotyczy niniejsze postępowanie) popełnił w ciągu 5 lat od odbycia nie mniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności wymierzonej za czyn z art. 178 a § 1 kk, to jego zachowanie należało zakwalifikować także z art. 64 § 1 kk.

Wymierzając karę sąd kierował się dyrektywami art. 53 kk.

Po stronie okoliczności obciążających uwzględnił uprzednią karalność oskarżonego oraz odpowiedzialność w warunkach powrotu do przestępstwa.

Po stronie okoliczności łagodzących sąd uwzględnił fakt, że stan nietrzeźwości nie przekraczał promila oraz fakt, że oskarżony popełnił ten czyn pod sam koniec okresu pięcioletniego od odbycia kary pozbawienia wolności wymierzonej za umyślny czyn podobny. Uwzględnił też, że ze sprawy Sądu w S. oskarżony miał udzielne odroczenie, między innymi skutkiem czego karę pozbawienia wolności odbywał po 6 latach od wyrokowania. Reasumując powyższe sąd wymierzył oskarżonemu za przypisany czyn karę 4 miesięcy pozbawienia wolności.

W oparciu o art. 42 § 3 kk sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na 4 lata, mając na względzie fakt, że od poprzedniego skazania za czyn z art. 178 a § 1 kk minęło 11 lat (do momentu popełnienia kolejnego tożsamego czynu) oraz fakt, że – pomimo iż N. H. był dotychczas kilkakrotnie karany – to za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości jedynie raz (w 2006 r.).

W oparciu o art. 43 a § 2 kk sąd orzekł obligatoryjne świadczenie pieniężne.

O wydatkach w sprawie sąd orzekł w oparciu o art. 627 kpk. O opłacie w oparciu o art. 624 § 1 kpk, albowiem ma zaległość alimentacyjną.